

29. nedel'a B

*K tebe, Bože, volám, lebo ty ma vyslyšíš.
Nakloň ku mne svoj sluch a vypočuj moje slová.
Chráň ma ako zrenicu oka,
skry ma v tóni svojich perutí. (Ž 16,6-8)*

Prvé čítanie

Kniha proroka Izaiáša 53,10-11

(Prorok hovorí:) Pán dovolil zdrviť svojho Služobníka utrpením; keď dá svoj život ako zmiernu obeť, uvidí svoje potomstvo, bude dlho žiť a splní sa skrze neho Pánova vôľa. Po útrapách svojej duše uvidí svetlo a nasýti sa poznaním. (Boh hovorí:) Môj spravodlivý služobník ospravedlní mnohých a sám ponese ich viny.

Druhé čítanie

List Hebrejom 4,14-16

Bratia a sestry, máme Veľkňaza, ktorý prenikol nebesia, Ježiša, Syna Božieho; držme sa preto vyznania viery. Veď nemáme Veľkňaza, ktorý by nemohol pochopiť naše slabosti; vo všetkom bol skúšaný ako my, okrem hriechu. Predstupujme teda s dôverou pred trón milosti, aby sme dosiahli milosrdenstvo a našli milosť, pomoc v pravom čase.

Evanjelium

Marek 10,42-45

Ježiš povedal svojim učeníkom: "Viete, že tí, čo sa pokladajú za vládcov nad národmi, tvrdo panujú nad nimi a ich veľmoži im dávajú cítiť svoju moc. Medzi vami to tak nemá byť. Ale kto sa chce stať medzi vami veľkým, bude vaším služobníkom, a kto chce byť medzi vami prvý, bude sluhom všetkých. Lebo

ani Syn človeka neprišiel, aby sa dal obsluhovať, ale aby slúžil a dal svoj život ako výkupné za mnohých."

Na zamyslenie

Porozumieť začiatku prvého čítania môže byť ťažké. Boh hovorí, že "sa mu páči slabý sluha". Ježiš požaduje od svojich učeníkov, aby boli sluhami všetkých. Je Boh Bohom, ktorý nachádza radosť v utrpení? Mal by som sa ako veriaci nechať ponižovať?

Nie, jednoznačne nie. Bol by to malý a sadistický boh, ktorý by mal radosť z poníženia človeka. Ale on je Boh, ktorý volá, ktorý povoláva. Ísť za týmto volaním ale môže súvisieť s námahou, utrpením a smrťou. To ale nie je zapríčinené Bohom, lež rôznymi protichodnými silami tohto sveta. Pre spoluprácu na novom Božom svete postavenom na fundamente spravodlivosti a pokoja sú potrební ľudia, ktorí sa podľa príkladu Ježiša neľakajú utrpenia a smrti ("kalich, ktorý ja budem piť"). Cesta k novému svetu znamená plávať proti prúdu. To znamená: dávať zatiaľčo celý svet chce len mať; mať súcit v svete, ktorý je nemilosrdný a v ktorom sa vidia len vlastné výhody; byť svetlom vo svete, ktorý zdanlivo tápa vo tme; rozdávať nádej napriek skutočnosti, že je skôr dôvod stratiť všetku nádej... Cesta do nového Jeruzalema je namáhavá a bolestná aj preto, lebo (a to predovšetkým) býva v nás "starý človek".

Naše povolanie môže byť aj riskantné. Plávanie proti prúdu nám určite neprinesie chválu. To bolo jasné už v prípade Ježiša. Cieľavedomí kresťania musia rátať s odporom sveta. Preto sme si aj potrební, aby sme sa navzájom posilňovali vo viere v nový svet.

Ježiš šiel do Jeruzalema cez kríž. Sedieť po jeho pravici alebo jeho ľavici nie je vôbec jednoduché, lebo aj pre nás predpokladajú tieto miesta kríž. Ilúzii, že tieto miesta sú bez kríža, podľahli už Zebedejovi synovia (možno asi aj iní učeníci). Ježišov život a jeho slová vyjadrujú jeho hlbokú túžbu byť "pre nás". Kto Ho chce nasledovať, môže byť jeho učeníkom len vtedy, keď pochopí to "byť-pre-iných", čo je prakticky zmyslom jeho poslania. To môže znamenať, že bude musieť potlačiť vlastné priania a predstavy, dokonca aj oprávnené nároky a prijať aj utrpenie, aby takto iným uľahčil. Jediné, čím si môžeme byť istý na tejto ceste, je solidarita Krista. A to do smrti aj po nej.

Týmto sa zasa dostávame k prvému čítaniu. Nie, Boh sa neteší zo slabosti svojho sluhu. Sprevádza ho súcitiac a neochvejne na jeho ceste až ku konečnému, nezničiteľnému životu v plnosti, vyznačujúcemu sa potomstvom, dlhým životom a sýtosťou. Na základe tejto skúsenosti, že Boh postupuje s nami presne takto, môže sa naše obetovanie sa pre druhých zväčšiť; každé obetovanie sa, ktoré vyplýva z lásky...

29. nedel'a B

*K tebe, Bože, volám, lebo ty ma vyslyšíš.
Nakloň ku mne svoj sluch a vypočuj moje slová.
Chráň ma ako zrenicu oka,
skry ma v tôni svojich perutí. (Ž 16,6-8)*

Prvé čítanie

Kniha proroka Izaiáša 53,10-11

(Prorok hovorí:) Pán dovolil zdrviť svojho Služobníka utrpením; keď dá svoj život ako zmiernu obeť, uvidí svoje potomstvo, bude dlho žiť a splní sa skrze neho Pánova vôľa. Po útrapách svojej duše uvidí svetlo a nasýti sa poznaním.

(Boh hovorí:) Môj spravodlivý služobník ospravedlní mnohých a sám poniesie ich viny.

Druhé čítanie

List Hebrejom 4,14-16

Bratia a sestry, máme Veľkňaza, ktorý prenikol nebesia, Ježiša, Syna Božieho; držme sa preto vyznania viery.

Veď nemáme Veľkňaza, ktorý by nemohol pochopiť naše slabosti; vo všetkom bol skúšaný ako my, okrem hriechu.

Predstupujme teda s dôverou pred trón milosti, aby sme dosiahli milosrdenstvo a našli milosť, pomoc v pravom čase.

Evanjelium

Marek 10,35-45

K Ježišovi pristúpili Zebedejovi synovia Jakub a Ján a povedali mu: "Učiteľ, chceme, aby si nám splnil, o čo ťa požiadame."

Opýtal sa ich: "Čo chcete? Čo mám pre vás urobiť?"

Odpovedali mu: "Dovoľ nám sedieť v tvojej sláve jednému po tvojej pravici a druhému po ľavici."

Ale Ježiš im povedal: "Neviete, čo si žiadate. Môžete piť z kalicha, z ktorého ja pijem? Alebo môžete byť pokrstení krstom, ktorým budem ja pokrstený?"

Oni mu povedali: "Môžeme."

Ježiš im povedal: "Z kalicha, z ktorého ja pijem, budete piť aj vy, aj krstom, ktorým budem ja pokrstený, budete pokrstení. Ale dať niekomu sedieť po mojej pravici alebo ľavici nepatrí mne; dostanú to tí, ktorým je to pripravené."

Keď to počuli ostatní desiat, začali sa hnevať na Jakuba a Jána. Ježiš si ich zavolať a povedal im: "Viete, že tí, čo sa pokladajú za vládcov nad národmi, tvrdo panujú nad nimi a ich veľmoži im dávajú cítiť svoju moc. Medzi vami to tak nemá byť. Ale kto sa chce stať medzi vami veľkým, bude vašim služobníkom, a kto chce byť medzi vami prvý, bude sluhom všetkých. Lebo ani Syn človeka neprišiel, aby sa dal obsluhovať, ale aby slúžil a dal svoj život ako výkupné za mnohých."

Na zamyslenie

Porozumieť začiatku prvého čítania môže byť ťažké. Boh hovorí, že "sa mu páči slabý sluha". Ježiš požaduje od svojich učeníkov, aby boli sluhami všetkých. Je Boh Bohom, ktorý nachádza radosť v utrpení? Mal by som sa ako veriaci nechať ponížovať? Nie, jednoznačne nie. Bol by to malý a sadistický boh, ktorý by mal radosť z poníženia človeka. Ale on je Boh, ktorý volá, ktorý povoláva. Ísť za týmto volaním ale môže súvisieť s námahou, utrpením a smrťou. To ale nie je zapríčinené Bohom, lež rôznymi protichodnými silami tohto sveta. Pre spoluprácu na novom Božom svete postavenom na fundamente spravodlivosti a pokoja sú potrební ľudia, ktorí sa podľa príkladu Ježiša neľakajú utrpenia a smrti ("kalich, ktorý ja budem piť"). Cesta k novému svetu znamená plávať proti prúdu. To znamená: dávať zatiaľčo celý svet chce len mať; mať súcitiť v svete, ktorý je nemilosrdný a v ktorom sa vidia len vlastné výhody; byť svetlom vo svete, ktorý zdanlivo tápa vo tme; rozdávať nádej napriek skutočnosti, že je skôr dôvod stratíť všetku nádej... Cesta do nového Jeruzalema je namáhavá a bolestná aj preto, lebo (a to predovšetkým) býva v nás "starý človek".

Naše povolanie môže byť aj riskantné. Plávanie proti prúdu nám určite neprinesie chválu. To bolo jasné už v prípade Ježiša. Cieľavedomí kresťania musia rátať s odporom sveta. Preto sme si aj potrební, aby sme sa navzájom posilňovali vo viere v nový svet.

Ježiš šiel do Jeruzalema cez kríž. Sedieť po jeho pravici alebo jeho ľavici nie je vôbec jednoduché, lebo aj pre nás predpokladajú tieto miesta kríž. Ilúzii, že tieto miesta sú bez kríža, podľahli už Zebedejovi synovia (možno asi aj iní učeníci). Ježišov život a jeho slová vyjadrujú jeho hlbokú túžbu byť "pre nás". Kto Ho chce nasledovať, môže byť jeho učeníkom len vtedy, keď pochopí to "byť-pre-iných", čo je prakticky zmyslom jeho poslania. To môže znamenať, že bude musieť potlačiť vlastné prania a predstavy, dokonca aj oprávnené nároky a prijať aj utrpenie, aby takto iným uľahčil. Jediné, čím si môžeme byť istý na tejto ceste, je solidarita Krista. A to do smrti aj po nej.

Týmto sa zasa dostávame k prvému čítaniu. Nie, Boh sa neteší zo slabosti svojho sluhu. Sprevádza ho súcitiac a neochvejne na jeho ceste až ku konečnému, nezničiteľnému životu v plnosti, vyznačujúcemu sa potomstvom, dlhým životom a sýtosťou. Na základe tejto skúsenosti, že Boh postupuje s nami presne takto, môže sa naše obetovanie sa pre druhých zväčšiť; každé obetovanie sa, ktoré vyplýva z lásky...